

Nieuwsbrief 66

Juli 2025

Van de voorzitter

Terugkijkend op de eerste helft van 2025 mogen we zeggen dat we een mooi voorjaar hebben gehad qua weer, gewassen konden, in tegenstelling tot afgelopen jaren, op tijd gezaaid/gepoot worden en ook goed tot ontwikkeling komen. Nu begin juli zien we de eerste combinies al rondrijden en over de opbrengst mag er ook niet geklaagd worden.

In de primaire landbouw is er de laatste jaren sowieso niet veel reden om te klagen over de financiële opbrengst, voedselprijzen zijn serieus gestegen wat ook op het boeren-erf positief duidelijk merkbaar is. Hoe anders is het in de leverende en afnemende partijen van de agrariër, deze bedrijven krijgen serieus last van de verschillende opkoopregelingen en zwakke beleid waarmee de agrariër te maken heeft. Als ploegvereniging kunnen we dit serieus merken qua sponsoring.

Internationaal

Dit jaar hebben we reeds in maart al het EK modern en oldtimer in Engeland gehad, mooie wedstrijd bij prachtig weer en een goed resultaat voor onze Nederlandse afvaardiging, verderop in deze nieuwsbrief meer.

Op 5 en 6 september wordt het WK

In dit nummer o.a.:

- Överum gaat dieper
- Pöttinger 50 jaar in akkerbouw
- Caterpillar 100 jaar
- Europese ploegwedstrijden in Engeland
- Lemken

modern gehouden in Tsjechië. Wij willen de deelnemers en coach veel succes wensen met de voorbereidingen en natuurlijk met de wedstrijd.

Dirk Lagerweij

Nationaal

Op 22 en 23 augustus mogen we onze eigen nationale wedstrijden organiseren in Borgercompagnie. We zijn op dit moment volop in de voorbereidingen om het tot een geslaagd evenement te laten worden. Zoals het er nu uit ziet zullen zowel de wedstrijd velden en oefenvelden graanstoppel zijn.

Als gecombineerde hoofdsponsorship hebben we mogen verwelkomen: LMB Veldman, LMB Meijering, Överum, Farmstore en Imants.

Daarnaast ook Profile Heuver Kuil en aantal kleinere sponsors. Als ploegvereniging, zijn we de sponsors zeer erkentelijk dat zij met hun bijdrage het vakmanschap ploegen een warm hart toedragen.

Wereldprimeur op het NK

Dit jaar mogen we op het NK ook een nieuwe klasse verwelkomen, het robotploegen. Afgelopen jaar heeft AgXeed in Baexem een demo gegeven met zijn robot en naar aanleiding daarvan zijn zij getriggerd om te laten zien dat de robot ook een wedstrijdveld kan ploegen volgens de reglementen van modern wentel en misschien wel met een ploeg van Överum.

Samen met onze sponsors en medepartners gaan we ervoor zorgen er een mooi evenement van te maken en voor de deelnemers: succes met de voorbereidingen!

Bestuur bij ploegvelden Borgercompagnie

Medio juni was het bestuur voor een voorbereidingsvergadering bij

Jakob en Theo Lambers. Zij zijn een van de landeigenaren waar in augustus de Nationale ploegkampioenschappen zijn.

10 Jaar geleden waren bij hen ook ploegwedstrijden. Toen een combinatie van Nationale, Europese wentel en Europese oldtimer kampioenschappen.

De percelen liggen er prima bij. We hopen dat het graan er mooi afkomt.

Borgercompagnie

Eindeloos moeras. Zo zag de omgeving van Sappemeer er eeuwenlang uit. Ten oosten en zuidoosten van de stad Groningen strekte zich het grootste hoogveengebied van Europa uit. Een eindeloos landschap van golvende heidevelden, meren en riviertjes, met hier en daar bosjes met berken, wilgen en struikgewas. Wegen waren er niet. In de meters dikke lagen veen kon je wegzakken en voor altijd verdwijnen. Maar deze wildernis herbergde wel een onvoorstelbaar grote economische rijkdom: turf.

Borgercompagnie (Gronings: Börkomnij) is een karakteristiek veenkoloniaal lintdorp dat tot en met 2017 in drie gemeenten lag, namelijk Hoogezand-Sappemeer, Menterwolde (tot 1990 Muntendam) en Veendam. Vanaf 2018 ligt het in de nieuwe gemeente Midden-Groningen en Veendam.

De stichting van een veenkolonie Borgers (burgers) uit de stad Groningen kwamen in de zeventiende eeuw naar Borgercompagnie toe om een veenkolonie te stichten.

Borg Welgelegen

In 1647 groef men het veendiep (kanaal) en bouwde hierlangs grote Oldambster boerderijen. Een aantal jaren later, in 1655, werd de veenborg 'Welgelegen' gebouwd en was de woning en het kantoor van de administrateur van de Borger Compagnie. Deze compagnie nam in die jaren de vervening in dit deel van Sappemeer ter hand. Daarna ging het huis vele malen over in andere handen en in de 18e eeuw kreeg het de huidige vorm. Sinds 2017 is Welgelegen eigendom van Het Groninger Landschap. In 2022 is het herstel van de historische tuin en de veenborg afgerond. Een aantal monumentale bomen waren verloren gegaan, paden en oude elementen waren verzaakt en de veenborg had achterstallig onderhoud. De vroegere grandeur van de tuin en veenborg zijn weer terug gebracht.

Welgelegen is één van de laatste Groninger buitenplaatsen, welke overigens nu gelegen is in de plaats Sappemeer aan het begin van het Borgercompagniesterdiep.

Europese ploegkampioenschappen

De Europese kampioenschappen werden dit jaar al vroeg in het jaar georganiseerd door de Engelse Society of Ploughmen. Op zaterdag 1 en zondag 2 maart werden deze gehouden in Upper Morton, near Retford, Nottinghamshire. Hierna volgen een reeks van verslagen. Ze zijn te mooi om ze samen te voegen. Dus veel leesplezier.

Het verslag van Henry Navis begint bij de afreis naar Leen 't Mannetje. Daar ontvangst met koffie en broodjes. Ondertussen de fytosanitaire inspectie: allemaal in orde. Vervolgens naar Rotterdam naar het douanekantoor.

John Meijers verricht weer een wonder, want alles is OK zonder dat zelfs maar iemand komt controleren.

Van hieruit naar Europoort P&O Ferries. Hier bijgeschoold over wachten, wachten en nog eens wachten. Maar dan toch de incheckbalie, marechaussee, boardingkaart en dan na lang wachten eindelijk aan boord.

De volgende dag op tijd uit de veren voor het ontbijt. We zijn aangekomen in Engeland. Zonder problemen allemaal langs de douane. Naar de ploeglocatie alwaar gelost en het spul opgesteld. Halve dag de kunst afgekeken bij het oefenen van de moderne wentelploegers. Korte tijd uitrusten en dan op naar het openingsdiner, tevens loting

voor de veldnummers voor oefenen en wedstrijd ploegen.

De eerstvolgende dag is een oefendag, prachtig weer, mooie grond en een tevreden coach, tot zover alles tiptop. Met wat kleine aanpassingen hier en daar op naar het echte werk zaterdag. De eerste wedstrijddag is een echt belangrijke dag. Een matige beginvoor, een prima aanstorting, lekker geploegd en een prima afgegeerd. Helaas een matige eindvoor. Desondanks verschillende complimenten gehad voor mooi ploegwerk. Hoe goed "mooi" is horen we zondagavond.

Op de tweede wedstrijddag is het wederom prachtig weer. Heel redelijke beginvoor, prima aanstorting, alleen lossere grond en de ploeg haalt zijn normale ploegbreedte niet. Dus niet uitgeren op de geerstreek maar op het buitenste wielspoor. Lukt redelijk goed, maar na 16 voren geen 150 cm maar 158 cm over aan beide kanten. 's Avonds diner en prijsuitreiking. Van ons team van 6 vielen helaas maar 2 in de prijzen. In ieder geval toch wat te vieren.

De dag van vertrek is het uitslapen tot 7 uur, ontbijten en op naar de wasplaats om het materiaal weer

spic en span te maken voor de fyto-sanitaire keuring. Met de documenten op zak, laden, vastsjorren en op naar Hull naar de ferry. Wederom probleemloos door de douane dankzij het werk van John. Relaxte avond met terugblik op een prachtig evenement.

Op dinsdag komt we aan in Rotterdam, alwaar weer bleek dat een goede voorbereiding eventuele problemen tot een kleinigheidje maakt. De douane verleende wederom volgaarne haar diensten. Blijkbaar wilden ze ons graag kwijt. Even gestopt allemaal om uitgebreid afscheid te nemen en beterschap te beloven en

dan op weg naar huis.

Heel veel dank aan de Ploeg Vereniging Nederland voor het mogelijk maken van deze onvergetelijke ervaring.

Bijzonder veel dank aan John Meijers die het bijna onmogelijke tot een peulenschilletje gedegradieerd heeft door zijn inzet en inzicht.

Op naar Retford begint John De-genkamp zijn verslag.

Lang gewacht, niet verwacht, stil gezwezen, toch gekregen.

Dat geldt in ieder geval voor mij, mee mogen doen met de Europese ploegkampioenschappen in Retford, Engeland.

Van te voren wel een beetje zenuw-

achtig of alles goed zou gaan met de formaliteiten en voilà het ging goed, hup Engeland in. Eenmaal aangekomen wat is het mooi hier, de dorpjes waar we doorheen reizen zullen door Charles Dickens getekend zijn. Dit gelegen in een sfeervol landschap met glooiingen en Meidoornhagen is alles zo wonderschoon.

Bij aankomst op het wedstrijdterrein welkom geheten door de organisatie, aanmelden en vervolgens kijken bij het trainen van de moderne ploegcombinaties. In de verte klonk het geluid of er bouwvakkers aan het werk waren alleen zag ik ze niet. In de grond zaten veel kiezelstenen en dat gaf het geluid alsof er met een betonmolen gewerkt werd, dat was best wel een beetje spannend.

s' Avonds een luxe diner genuttigd met aansluitend de loting; John Degenkamp representing The Netherlands **"we are going up for victory"** en op vrijdag trainen. Vervolgens op zaterdag en zondag de wedstrijd, ik was ook nu weer een beetje zenuwachtig als dat maar lukken wil, (het lukte hoor).

Met veel genot de wedstrijd aangevangen en aangemoedigd door het publiek dat in grote getale opgekomen was, ze vragen hier om je

handtekening en weer anderen willen met je op de foto. We leken wel wereldsterren of fotomodellen met dit enthousiaste publiek. Dit alles onder een stralende zon alsof we in Spanje aan het vakantie vieren waren.

Na afloop opnieuw een luxe diner met zijn allen en de prijsuitreiking, zou ik er bij zitten? Ik hield mijn handen voor mijn oren. Ik zat er bijna bij maar bijna is nog niet half, 5e plaats behaald. Hoera ik kon het bijna niet geloven. Ik ben dolblij en zielsgelukkig hiermee en iedereen mag het weten. Daar is op geproost en hoe!

We hebben met elkaar een fantastische week beleefd, een week om nooit meer te vergeten.

Thank you, John Degenkamp.

Marius Jenniskens, Cees Schilder, Luit Heikens, Peer van Herwijnen en Jan van der Zanden hebben besloten samen verslag te doen.

Voorafgaand was er al veel infomatie gedeeld via apps en emails. Maar dan op woensdag voor het wedstrijdweekend vertrekken we. Om

11.00 uur verzamelen in Rockanje bij Leen het Mannetje voor de fyto-sanitaire keuring. Toen we aankwamen liep de keurmeester al rond en begon meteen met de inspecties. Hij kon eigenlijk niets vinden, maar zei toen tegen Marius als je de rand van jou gereedschapskistje even poetst dan is het goed. Dat was de fyto-sanitaire keuring. Eerste hobbel is genomen. Na wat koffie, kroketten en frikandellen naar de douane in Rotterdam, daar werden de ATA-carnetten afgestempeld zonder dat ze de spullen ook maar gezien hadden. Dan naar de ferry. Omdat alles voorspoedig verlopen was, waren we vroeg bij de boot. Na een paar uurtjes wachten konden we aan boord. Tijd voor een hapje en een drankje.

Na een rustige overtocht waren we s 'morgens om 7.00 uur in Engeland. De douane in Hull verliep soepel en snel en op naar Retford, Upper Morton, Camm farms. 100km links rijden. Helaas had Henry Navis autopech maar dit is allemaal goed opgelost. Bij het ploegveld aangekomen spullen lossen en bij

de gereserveerde plaatsen zetten. s 'Middags nog bij de moderne ploegers gaan kijken die al aan het oefenen waren. s 'Avonds het welkom-diner en de loting voor de vel-

den. Henry en Marius hadden beide dagen de zelfde nummers!

De volgende dag is het oefenploegen. Het was een mooi perceel en het was fijne grond om te ploegen. Geen stenen alleen kiezels zeiden de Engelsen. Een mooie dag en het weer werkte geweldig mee. Bij de een ging het oefenploegen wat gemakkelijker als bij de ander. Blijkt dat materiaal huren/lenen is ook niet alles is.

Dan de eerste wedstrijd dag. Eerst opstellen voor de parade. Vervolgens de vlaggen hijsen en dan naar de velden. Sommige veldjes leken in eerste instantie niet geweldig. Zoals het laatste veldje tegen het kopeinde met veel sporen. Er werd gemiddeld genomen heel goed geploegd. Voor elk veld was een bord met foto, land en leeftijd van de ploeger.

Ook de tweede wedstrijddag begint met een parade naar het veld onder

toezicht van veel publiek. En weer zijn er veldjes tegen de kopaker maar met minder sporen. Er werd weer goed geploegd en het was uitzonderlijk weer al de dagen dat we in Engeland waren. Na de wedstrijd werden de vlaggen gestreken. s 'Avonds het diner met aansluitend de prijsuitreiking.

We hebben ons best gedaan en er plezier aan beleefd. Marius in zijn klasse op de hoogste trede met Henry op de tweede trede. John Degenkamp zeer tevreden met zijn 5e plaats. Wat een leuke ervaring.

De vertrekdag begint met trekkers en ploegen schoonspuiten en weer laten keuren. Daarna alles weer opladen en daarna auto's en aanhangers ook nog afgespoten, zodat we weer schoon op weg konden. s 'Avonds konden we de boot op.

Een nachkje varen en we zetten weer voet op Hollandse bodem.

Na de douane afscheid genomen van de groep en iedereen bedankt voor de fijne week samen.

Coach John Meijers begint zijn verhaal met de voorbereiding.

Omdat het EK al vroeg in het jaar is en Engeland buiten de EU is,

blijkt na de eerste belronde naar gekwalificeerde ploegers de interesse voor deelname wat minder. Na toezeggingen van alle deelnemers begint het echte werk. Er zijn veel vragen over douane, fytosanitaire verklaring, wat mag mee, hoe en wanneer reizen we, wie regelt het hotel, wat is het programma, wat zijn de kosten, ik wil langer blijven, enzovoort.

Als coach heb ik de taak op mij genomen om al deze vragen uit te zoeken en de ploegers te ontlasten. Zij gaan naar een EK wedstrijd om te ploegen en niet om zich zorgen te maken over bijkomende zaken.

De reis

Op 26 februari zijn we om 11:00 uur als groep bij elkaar gekomen op het bedrijf van Leen 't Mannetje in Rockanje voor de fytosanitaire keuring van trekkers en ploegen. Door Leen werden we hartelijk ontvangen en er werd goed voor ons gezorgd met koffie, thee en broodjes frikandel en kroket. De keurmeester deed zijn werk en een half uur later hadden we het begeerde certificaat om Engeland binnen te mogen. Na Leen

uitvoerig te hebben bedankt en na het achter laten van een Limburgse vlaai op naar de douane in Rotterdam. Hier bleek er onvoldoende parkeer gelegenheid te zijn voor alle auto's met aanhangers. Ik naar binnen met de ATA-carnetten voor verdere afhandeling. Tot mijn grote verbazing werden deze zonder controle van het materiaal afgestempeld. Waarschijnlijk heeft de parkeer "chaos" wat druk gezet om alles snel af te handelen en ons te laten vertrekken. Prima, deze horde was ook genomen en nu op naar de Ferry in Europoort. Hier waren we veel te vroeg en sommigen grepen de kans om een dutje te doen. Ondertussen hadden de mensen van de paspoort controle de douane opgeroepen en kwamen zij (3 dames) met belangstelling informeren naar al die trekkers met ploegen en de papieren. Na wat uitleg en controle van de papieren en een snelle blik over de aanhangers kreeg ik de tip om in het vervolg de ATA-carnetten te melden bij elke paspoort controle. Ze zouden dan ter plekke worden gestempeld en afgehandeld. Bedankt dames. De paspoort controle en de veerboot op leverde geen problemen op. Bij de voorbereiding van deze reis had ik meer controle en douane

probleempjes verwacht en daarom wat "geitenpaadjes" voorbereid. Na de nachtelijk overtocht van Rotterdam naar Hull en ons gezamenlijke ontbijt aankomst in de haven van Hull. Vrachtauto's en auto's met aanhangers gaan als eerste van de boot en daarna de personenauto's. Luit had zijn carnet mee en ik had het carnet voor de andere vier combinaties bij mij in de auto! Bij de paspoort controle informeerde ik naar hen en toen bleken ze al lang en breed op weg te zijn naar Upper Morton. Het carnet werd zonder enige problemen afgestempeld en kon ook ik op weg naar de ploeglocatie. Bij aankomst in Upper Morton berichtje van Henry. Gestrand op een parkeerplaats na een half uur rijden door een probleempje met de auto. Op naar Henry en Hannie waar de auto inmiddels was opgehaald. De aanhanger aangekoppeld en terug naar Camms farm

Upper Morton. Nadat alle combinaties waren afgeladen hadden we voldoende tijd om een kijkje te gaan nemen bij de moderne wentelploegers. Het zonnetje scheen met wel een straffe koude wind. Daarna op naar ons hotel in Retford om in te checken. 's Avonds naar hotel Ye Olde Bell voor het welkomst diner en de loting van oefen- en wedstrijdeldjes.

Vrijdag 28 februari de officiële oefendag. Als coach was ik benieuwd en heb zoveel mogelijk tips gegeven bij het ploegen. Super weer, zonnig en warm.

Zaterdag 1 maart 1e wedstrijddag. Zelf als jurylid ingedeeld in een team met een Schot en Engelsman. Heel fijn kunnen jureren en veel "nieuwe en ongewone" Engelse uitdrukkingen geleerd. We beoordeelde: heen- en weer 1 schaar, parallel en rondgaand youngtimers. Ook elkaar "geholpen" bij sommige categorieën. Veel deelnemers, veel papieren en een aparte manier van punten noteren.

Zondag 2 maart. Hetzelfde jury team met alleen de categorieën: rondgaand vintage en wielploegen. Prima met deze oud kampioenen gelijkwaardig kunnen sparren bij het beoordelen.

Het weer was super beide dagen

zonnig en droog.

's Avonds het award winning diner in hotel Ye Olde Bell. Deelnemers en coach met oranje stropdas van de ploegvereniging.

Voor ploegers die de eerste keer op zulk een evenement ploegen is alles een grote leercurve. De uitslag is wat het is. Wij weten dat iedere ploeger er plezier aan heeft beleefd en zijn beste heeft gegeven. Mooi is de 1e plaats heen- en weergaand voor Marius Jenniskens met zijn Deutz en Rumpstads ploeg. Zeker zo mooi is de 2e plaats heen- en weergaand voor Henry Navis met zijn "cute little" Porsche Junior en Goudland ploeg.

De volgende dag is het poetsen en fytosanitaire keuring. De inspecteurs kropen met de zaklamp in aanslag onder de trekkers door. Alles oké en ieder krijgt zijn certificaat om weer te worden toegelaten tot de EU.

Met 4 combinaties op naar de ferry in Hull. Luit en Margriet bleven nog een paar dagen langer in Engeland. Bij de douane alles oké en worden de papieren keurig afgestempeld. Rustige overtocht 's nachts naar Rotterdam en na ontbijt aankomst in de haven. Ook hier geen problemen bij de douane. Op de parkeerplaats afscheid genomen en op naar huis.

Wat een leuke gemengde en gezellige groep van 14 personen.

Ploegers en medereizigers hartelijk bedankt voor dit mooie avontuur.

Arjan Leefers die de Nederlandse kar moesten trekken. Van de 22 deelnemers kwam Vincent na 2 wedstrijddagen op de 16e plek en Arjan op de 22e.

Vincent: "Het was een super mooie week. Met wat minder mooie start omdat Mark niet mee kon en de ploeg combinaties later waren dan was afgesproken. Maar niettemin zeer tevreden met het behaalde resultaat."

Europees wentel

Het was even puzzelen voordat het team van de Europese wentel ploegen eruit was hoe ze in Engeland deel zouden gaan nemen. Mark Boksem, Vincent Niehof samen met coach Bert Bresser en bestuurslid Arnold Tijhuis lieten veel opties de revue passeren. Uiteindelijk werd de keus gemaakt geen materiaal vanuit Nederland mee te nemen, maar materiaal te huren in Engeland. Via de voorzitter van de Society of Ploughmen werden 2 combinaties gevonden die prima zouden gaan voldoen.

Vanwege familieomstandigheden kon Mark uiteindelijk niet naar Engeland afreizen. Maar er was nog wel een supporter meegekomen, dus waren het Vincent Niehof en

Överum gaat dieper

Sinds november vorig jaar is het Zweedse Överum Industries weer actief op onze markt. Met inmiddels ruim 18 Premium dealers in de Be-

Överum EVO Grubber 3.0

nelux krijgt het landelijk netwerk steeds meer vorm, de verwachting daarbij is dat eind van het jaar geheel Nederland ingevuld zal zijn. Aanvankelijk was Överum Industries gespecialiseerd in ploegen onder de merknamen Överum en Agrolux, inmiddels laat men weten dat het programma nu wordt aangevuld met de EVO Grubber 3.0

Agrolux EVO Grubber 3.0

voorzetwoeler. Hiermee kan men de grond tot 50 cm diep bewerken met een werkbreedte van drie meter. Kenmerkend aan deze woeler is de vorm van de tanden, die zijn speciaal gevormd en aan de achterzijde voorzien van een verstelbare plaat waarmee de intensiteit van de bewerking kan worden ingesteld.

Het verschil met een rechte tand is volgens Överum dat met deze gebogen tanden de groundbalk op een natuurlijke wijze wordt gebroken omdat deze compleet wordt opgetild. De flensplaten, waaraan de tanden zijn bevestigd, zijn aan het frame gelast om gewasresten gemakkelijker door te laten gaan zonder te stropen. De machine heeft zes tanden in een V-vorm. De tweede en de vijfde tand zijn daarnaast nog eens 11 cm verplaatsbaar zodat er nog meer V-vorm ontstaat en meer doorlaatruimte wordt verkregen. Door het robuuste frame en de gebogen tanden wordt de grond effectief bewerkt zonder de bovenlaag te keren, voor een betere wa-

terinfiltratie, zuurstofvoorziening en uiteindelijk de gewasontwikkeling. Voor de diepteregeling kan men kiezen uit een kooirol of een dubbele cutterwals. De nieuwe EVO Grubber is ontworpen om zowel enkel te gebruiken als ook in combinatie met een rotorkoepel, frees of spitmachine en dergelijke werktuigen om zo werkgangen te combineren. Voor het combineren is als optie een hefinrichting leverbaar. De nieuwe EVO Grubber 3.0 is vanaf eind juli leverbaar via de Överum dealers.

Met de lancering van deze voorzetwoeler heeft Överum Industries de eerste stap gezet naar een breder leveringsprogramma, op de Agritechnica dit jaar zal Överum meer werktuigen gaan tonen. Later, in 2026, zal er onder andere ook een nieuw type kunstmeststrooier in het leveringsprogramma komen.

PÖTTINGER 50 jaar in ploegtechniek en akkerbouw

Het Oostenrijkse familiebedrijf Pöttinger viert dit jaar dat ze 50 jaar actief is in de akkerbouw. Even geen misverstand, de onderneming zelf bestond in 2021 al 150 jaar. Maar het was in 1975 dat ze met de over-

Pöttinger PLANO VT 6060

name van de Zuid-Duitse ploegenfabriek Landsberg de stap in de akkerbouw zetten. Dit was niet zo maar een ploegenfabriek, want Landsberg behoorde al tot de oudste machinefabrieken van Duitsland, de 'Bayerische Pflugfabrik' is al in 1891 opgericht en daarmee haalde Pöttinger ook meer dan 80 jaar ervaring in huis. Sinds deze overname heeft Pöttinger het ploegenprogramma uiteraard wel naar z'n eigen hand gezet en aangepast aan de eisen van deze tijd, de bekende Servo serie is daar het voorbeeld van. En het bleef uiteraard niet bij de ploegen, diverse varianten als de Lion rotorkoepel en Synkro cultivatoren werden aan het programma toegevoegd. Een belangrijke stap volgde in 2001 met

de overname van de fabriek voor zaaitechniek van Rabe in Bernburg, in het voormalige Oost-Duitsland. Evenals de ploegen werd ook de zaaitechniek aangepast en uitgebreid tot een breed programma mechanische- en pneumatische zaaimachines. Daar kwamen in 2003 de Terradisc compact schijveneggen bij en een jaar later de Terrasem mulchzaaimachines.

Een meer recente overname was die van MaterMacc, een Noord-Italiaanse fabrikant van precisie- en pneumatische zaaimachines. Zoals vermeld in onze vorige Nieuwsbrief heeft Pöttinger voor Nederland een eigen vestiging in Vroomshoop onder leiding van Wilco Elkink. Deze vestiging is als 'Pöttinger Nederland' vorig jaar oktober van start gegaan en als we informeren hoe de start is verlopen zegt hij: "Wat de situatie in Nederland betreft, we raken inmiddels goed gesetteld. De vestiging is operationeel, het team loopt goed en we merken dat de dealers positief reageren. Er is veel interesse en het contact verloopt prettig – een mooie start dus!".

Geïntegreerde pakkerwals voor Lemken Diamant 18

Met de FlexPack introduceert Lemken een geïntegreerde vorenpakker of pakkerwals voor de halfgedragen Diamant 18 ploeg met 6 of 7 scharen. Deze FlexPack loopt parallel naast de ploeg. Volgens Lemken is

LEMKEN_Diamant 18 FlexPack

deze Diamant 18 de enige ploeg in deze categorie die seriematig met een vorenpakker geleverd kan worden. De veranderde positie van het wiel maakt een lager zwaartepunt mogelijk waardoor lagere krachten en meer stabiliteit bij het wentelen en een rustiger loop tijdens het transport. Daarnaast houdt zo de laatste ploegschaar zich nauwkeuriger aan de ingestelde ploegdiepte voor een gelijkmatiger ploegbeeld. Een belangrijk effect van de vorenpakker is de intensievere verkruiemeling bij de zaaibedbereiding voor een betere aansluiting voor het zaaizaad. Bij elke ingestelde werkbreedte blijft de intensiteit van de verkruiemeling hetzelfde. Behalve het gewicht van de vorenpakker zelf kan de bodemdruk nog hydraulisch bijgesteld worden voor verschillende bodemomstandigheden.

Ploegt Lemken in Canada in het groot?

Ergens begin dit jaar kregen we deze foto onder ogen, een beetje met

het gevoel van dat zoeken we t.z.t. wel even uit wat het is. Toen het moment daar was, was de foto nergens meer te traceren, alle vakbladen nageplozen en zelfs ge-googled. Wanhopig was in deze situatie wat overdreven, maar het frustreert dat als je weet van het bestaan van een foto, dan moet hij weer te vinden zijn. Als laatste strohalm onze bekende Lemken man Hans Hoogland maar eens gebeld, met een beetje het schuldgevoel dat we een bericht van hem waren verloren. Maar we voelden door de telefoon het schouderophalend gebaar van Hans, hij wist van niets en

LEMKEN Juwel 10 en Diamant 16

we konden hem niet precies duiden wat voor ploeg het was. Vreemd. We wisten toch zeker dat we de foto hadden gezien en doorgaans springen we altijd heel zuinig om met ons informatiemateriaal. Kortom, het bleef ons achtervolgen, gewoon het gevoel van hij moet er-gens zijn. In mei verbleven we een aantal weken in Canada, om precies te zijn in de provincie Alberta. Vaak hoort er dan ook even een be-

zoekje bij aan Brian Williams, de directeur en eigenaar van Pentagon, dealer van ondermeer Fendt, Claas en Lemken. Hij attendeerde ons op de kalender van 2025 en jawel, toen viel het kwartje. De bewuste foto siert de maart pagina van hun kalender. Voor hun kalender kunnen klanten foto's op sturen met daarop machines die kleuren in het programma van Pentagon, en met deze foto van de Leussink Custom Farms hadden ze gelijk twee vliegen in één klap, Fendt en Lemken. Blijft de vraag wat voor ploeg er achter deze trekkers hangt. De trekkers zijn een Fendt 1050 en een 942. En om de spanning niet te ver op te voeren, het zijn twee Lemken ploegen, een Diamant 16 en een Juwel 10. En dan de vraag aan Brian of ze altijd zo in formatie ploegen? Nee, dit was speciaal zo voor de foto opgesteld, maar desondanks toch knap werk, zowel de foto als het ploegen. In zijn maandelijkse nieuwsbrief vermeldt Pentagon welke foto er voor de betreffende maand is gekozen, dus we hadden dit begin maart als een kleine foto in de nieuwsbrief gezien. Probleem opgelost.

Reactie Hans Hoogland: "LEMKEN is niet alleen in Europa succesvol onderweg, maar ook elders in de wereld. Zo wordt er ook geploegd met twee ploegen vlak achter elkaar in Sundre, Alberta, Canada."

Bart Vonk ploegt nog een keer voor het KWF

Al sinds 1988 is de Drontenaar Bart Vonk een vertrouwd beeld op onze ploegwedstrijden. Vorig jaar kondigde hij aan er een punt achter te gaan zetten en wilde hij zich gaan specialiseren in het jureren. Maar het tij is gekeerd, en dit jaar is hij weer eenmalig van de partij, en wel met een gericht doel, hij zet zijn sympathie voor het KWF om in daden.

We bezochten Bart kortgeleden en hij vertelt hoe hij zijn ploegleven is begonnen, eerst met een Rumptstad TW35 met 212 rister en een Ford 6700, 'zo'n hoge Amerikaan', voegt hij er aan toe. Daarna werd het een Valmet 6300 en nu staan er twee Hanomags op scherp, twee Hanomags van het type Brillant 700, maar Bart weet tot in de details uit te leggen dat ze toch verschillend zijn en wat origineel is en wat niet. Hij kent alle details van zijn ploegen en trekkers uit z'n hoofd. Hij ploegt met beide, maar welke trekker hij kiest ligt aan de

omstandigheden. Hij woont in het dorp, en de beide trekkers worden ieder gestald in een garagebox en daar ligt alles tot in de puntjes aan de kant.

Tot ongeveer 1999 heeft hij geploegd met Rumpstad wentelploegen. Daarna is hij overgestapt naar een tweeschaar Ransomes rondgaande ploeg en werd gelijk zesde van de 12 deelnemers en een jaar later zelfs tweede. Toch bekreep hem het idee dat als ik wat wil moet ik toch een Kverneland zien te bemachtigen en dat lukte. "Ik kon er gelijk al aardig mee overweg en hij is wat handiger te vervoeren", zegt hij.

Vorig jaar werd Bart eerste bij de nieuwe categorie standaardploegen. En toevallig of niet, het ploegen heeft hij niet van een vreemde. Het was vorig jaar precies 50 jaar geleden dat zijn vader Henk Vonk in 1974 Nederlands kampioen werd bij de tweeschaar wentel ploegen in Lelystad.

Het kwam ook ter sprake met zijn moeder Dinie dat het toevallig ook 50 jaar geleden was dat vader Henk kampioen werd en dat dus een mooie aanleiding zou zijn om nu op een andere manier deel te

nemen aan het wedstrijdploegen, want ploegen zit bij de Vonks in het bloed. Intussen had Bart al contact met Arnold Tijhuis om zich te gaan specialiseren in het juren.

Maar al snel komt hij met het verhaal waarom hij deze keer nog eenmaal zijn ploegkunsten wil tonen.

Het geval is dat zijn vader Henk Vonk al in 1995 is overleden als gevolg van kanker, vandaar dat zijn moeder hem ook vaak op de wedstrijden vergezelt.

Bart hierover: "Behalve dat mijn vader aan die ziekte is overleden, zie ik met het vorderen van mijn leeftijd dat om me heen al verschillende mensen wegvallen en de 65 niet halen, ook ploegvrienden. Mensen die plannen maakten dat als ik 65 ben stop ik met werken en ga ik dit doen of dat, maar een aantal heeft die 65 niet eens gehaald en zijn ook

aan kanker bezwaken".

Dit idee bleef hem achtervolgen, en het is niet enkel dat de mensen kwamen te overlijden, maar hij ziet ook mensen die de ziekte krijgen en wonderwel steeds vaker weer genezen. En omdat hij veel gevallen

van dichtbij heeft meegemaakt ziet hij ook het goede werk van het KWF, het Koningin Wilhelmina Fonds. En het liefst wilde hij wat doen om het KWF financieel te ondersteunen. Maar naar de Alpe D-Huez is geen optie met zijn Hano-mag, alleen al het transport. Inmiddels vonden een aantal mensen om hem heen dit idee zo sympathiek dat een aantal al hebben toegezegd het project financieel te ondersteunen, en dus gaat Bart nu ploegen voor het goede doel. "Want als de kennis er niet is kunnen mensen niet beter worden, en vriendschap en gezondheid zijn meer waard dan zilver of goud", sluit Bart af. Tijdens de wedstrijden wil hij bij zijn veldje een QR-code plaatsen op dat er nog wat spontane giften binnen rollen.

Benjamin Holt en Caterpillar 100 jaar

De naam van Benjamin Holt zal niet iedereen even bekend in de oren klinken, maar met het honderd jarig bestaan van het wereldwijd bekende Caterpillar, kun je niet om hem heen. In de galerij van grootheden in de wereld van de landbouwmechanisatie wordt hij genoemd in het rijtje van Henry Ford, Cyrus H. McCormick en Jerome I. Case, en hij werd ook wel The Edison of the West genoemd. We ne-

men u voor deze gelegenheid mee naar Stockton, in de staat Californië.

Dit is niet de plaats waar Benjamin Holt is geboren, zijn vader William Knox Holt had een zagerij voor hardhout in de oostelijke staat New Hampshire. Hardhout dat werd gebruikt voor de bouw van diverse soorten wagens. Pa had een groot gezin gesticht van elf kinderen, waarvan vier zoons, waaronder ook Benjamin. Gedurende een paar jaar trokken drie broers naar San Francisco waar ze houten wielen produceerden en later meer onderdelen voor houten wagens.

Op 20-jarige leeftijd ging Benjamin werken in de zagerij van zijn vader en verzorgde het verschepen van hout naar zijn broers in San Francisco. Maar na het overlijden van zijn ouders trok hij in 1883 ook naar San Francisco. Samen met zijn broers startten ze in het ruim 100 km oostelijker gelegen Stockton de Stockton Wheel Company. Nu ligt Stockton in de San Joaquin Delta,

dat is een rivier waardoor het water van de Sierra Nevada bergketen naar de grote San Francisco baai stroomt. Het is een vruchtbaar gebied waar veel tarwe werd verbouwd. Benjamin was een man van weinig woorden, maar tijdens een rit in de buurt van Stockton zag hij hoe het graan werd gemaaid met

een maaimachine en werd opgeslagen om later te dorsen, dit vond hij een tijdrovende en omslachtige bezigheid, dat moest anders. Maaien en dorsen moest gecombineerd worden en zo ontstond bij hem het idee van de 'combined harvester'. En zo begon Holt hier met het bouwen van een getrokken combine in 1886, in het eerste jaar werden er 13 stuks gebouwd. Per jaar liepen de aantallen op en voor 1900 hadden ze er 1,072 verkocht. Hoeveel er in totaal gebouwd zijn was zo snel niet te achterhalen, maar wel dat rond 1916 zo'n 6.000 Holt combines 90 procent van het graan dorsten is de kuststreek van de gro-

HOLT combines

te oceaan. Boeren kwamen met bussen vol kijken hoe zo'n machine werkte. In 1936 werd de combine afdeling van Holt verkocht aan John Deere.

Combines werden in die tijd werden getrokken door paarden en muilezels. In die beginjaren heeft Holt meerdere belangrijke ontwikkelingen aan de combines gerealiseerd, zo kwamen ze als eerste met een zogenaamde Hillside combine, een combine met een opbouwmotor en

in 1918 verkregen ze patent op de zelfrijdende combines en die werden in 1918 gebouwd.

Maar tussen het bouwen van koetsen en wagenwielen door zag Benjamin ook het nut van een gemotoriseerde tractie in plaats van al die paarden. Dit bracht hem in 1890 tot de bouw van zijn eerste stoomtrekker, die als bijnaam 'Old Betsy' meekreeg. Deze trekker was goed voor 60 pk. Het beest woog gevuld met water maar liefst 22 ton, en reed op grote stalen wielen en geschikt om de immense graanvelden in de West te oogsten. In de praktijk bleek dit voor een zesde van de kosten van een paardentraction. Ze werden zelfs gebruikt om de grote sequoia bomen uit het bos te slepen.

Vanwege de slappe grond in de rivierdelta moest er iets uitgevonden worden om meer draagkracht en trekkracht te kunnen ontwikkelen waarop Benjamin Holt op het idee kwam van de rupswielen, die al snel de bijnaam Caterpillar kregen. Er werd op dit vlak wel al meer geëxperimenteerd en gestoeid met dergelijke systemen tot en met planken en allerlei klapperdingen aan wielen, maar in de praktijk bijna allemaal zonder succes, totdat Holt met zijn vinding kwam. Op 24 november 1904 demonstreerde hij zijn eerste succesvolle rupstrekker op de landerijen bij Stockton. Hoe het verder is gelopen is bekend, uiteindelijk leverde Holt ook veel rupsbanden aan het (Engelse) leger in de eerste wereldoorlog.

Binnen enkele jaren overleden zijn drie oudere broers, waarna Benjamin Holt de leiding kreeg over het bedrijf. Hij en zijn vrouw Anne kregen vijf kinderen. Benjamin Holt overleed in december 1920 op 71 jarige leeftijd. Maar Stockton is Holt niet vergeten. Er is een weg, de Benjamin Holt Drive naar hem genoemd, een universiteit en in het Haggin museum is, mede dankzij een donatie van Holts zoon Willam Knox Holt een Holt Memorial Hall ingericht met daarin een gerestaureerde Haines–Houser (1904) getrokken combine, de op één na oudste combine die nog bekend is in de Verenigde Staten en een Holt Caterpillar rupstrekker. In 1925 is de Holt Manufacturing Company

Enige rupstrekker met zowel de naam Holt als Caterpillar

gefuseerd met z'n grootste concurrent met Best Gas tractor Company in Peoria (Illinois) en werd Caterpillar Tractor Company de naam voor de nieuwe onderneming. Na dit samengaan werden de trekkers in Peoria gebouwd en de combines in Stockton. In 1936 is de combineafdeling verkocht aan John Deere.

Van Caterpillar naar Challenger
In de volksmond staat Caterpillar synoniem voor rupstrekkers. Naast de landbouw ontwikkelde het merk zich ook sterk voor machines in de wegenbouw, mijnbouw en grondverzet. Voor de landbouw ontwikkelde Caterpillar rupstrekkers op rubberen rupsenbanden en brachten die onder de naam Challenger op de markt. De eerste waren nog met parallelrupsen, maar daarna kwam de fabrikant met grote achterwielen. Het idee hierachter was om meer kracht over te kunnen brengen en slip te reduceren. Kortstondig is er nog een samenwerking geweest met machinefabriek Claas en samen met Caterpillar werd er in Omaha (Nebraska) op fifty-fifty basis een fabriek gebouwd. De samenwerking hield in dat Claas de rupstrekkers in Claasgroen op de Europese markt zou brengen en Caterpillar de Claas combines in Caterpillargeel op de Noord-Amerikaanse markt onder de naam Lexion. Deze samenwerking heeft echter kortstondig geduurd totdat Caterpillar zich in 2001 terugtrok uit de landbouw. Claas nam daarop ook de andere helft van de fabriek in Omaha over waar nu de combines voor de Noord-Amerikaanse markt worden gebouwd. De landbouwdivisie van Caterpillar werd overgenomen door het AGCO concern. In de fabriek in Jackson Minnesota worden de rupstrekkers gebouwd en daar worden nu sinds 2021 de 900 Vario MT en 1100 Vario MT series rupstrekkers van Fendt gebouwd. De transmissies

(evenals alle wieltrekkers) komen uit Marktoberdorf, maar de eindaandrijvingen worden in Jackson gemaakt. De Challenger rupstrekken worden enkel nog gemaakt voor de Caterpillar dealers.

Caterpillar in Nederland

In ons land heeft Caterpillar in de landbouw een beperkte markt gekend. Een belangrijke klant was in het verleden de

Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders. Al in 1931 kocht de Dienst Wieringermeer 15 Caterpillars types Fifteen en Twenty. Tot 1933 hadden ze benzine motoren, daarna gingen ze over op diesel. Er is een veelvoud aan types gebruikt van D2 tot D7 en andere modellen, hoeveel is ons niet helemaal bekend, maar naar schatting meer dan 200 stuks. De latere Rijksdienst voor de IJsselmeer polders heeft de Caterpillars tot in de jaren 70 gebruikt in de landbouw, daarna nog een deel voor Daar waren ze populair met hun rupstrekken op de nog jonge en zachte zeebodem. Op 21 juni besteedde de Stichting Polderpioniers in Swifterbant op hun open dag bij het museum extra aandacht aan het 100-jarig jubileum. Behalve de eigen collectie van acht Caterpillar rupstrekken, waren er ook andere hobbyisten en liefhebbers uitgenodigd om met hun Caterpillars de dag op te luisteren. Voor het publiek was het hoogtepunt het star-

ten van de Caterpillar D9E. Eerst wordt een 25 pk benzinemotor gestart en met behulp van deze motor wordt de grote 320 pk diesel gestart, en indrukwekkend was het wel.

Geslaagde jurydag

Op 8 maart werd er door Ploegvereniging Nederland in samenwerking met de OTMV, HMT en KLV een jurydag georganiseerd.

De dag werd mooi centraal gehou-

den in Uddel. Het programma was dit keer beperkt tot een theoretische dag. Instructie van juryleden bij een ploegveldje vind op de Nationale Kampioenschappen plaats voorafgaand aan de wedstrijddagen. Maar er is afgesproken dat een volgende jurydag zo mogelijk ook weer

een praktijkdeel zal inhouden.

De jurydag werd geopend door Dirk Lagerweij en de toelichting op de juryonderdelen werd gedaan door Arnold Tijhuis. Nadruk lag op de kenmerken van de verschillende juryonderdelen en waar dan specifiek op te letten.

De discussie was levendig en leerzaam.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand met bijdragen van **Dirk Lagerweij, Teams Europese wedstrijden, Hendrik Begeman en Hans Spieker**

Hieronder foto van de jaarvergadering gehouden op 8 februari bij AGXeed

Agenda

71e Nationaal Ploegkampioenschap 2025 in Borgercompagnie
Borgercompagnie, 22 en 23 augustus 2025

70e Wereldploegkampioenschap 2025 Tsjechië

Praag, 5 en 6 september 2025

Deelnemers John Meijers en Ton Meuwissen, coach Dorinus Schoonen

7th EUROPEA AgroChallenge

Olustvere, Estland 18—21 september 2025 Internationale wedstrijd ploegen voor studenten. Twee studenten van DCTerra ploegen voor Nederland mee.

41e Europees wentel ploegkampioenschap 2026 Zwitserland
Schaffhausen, 22-23 augustus 2026

27e Europees ploegkampioenschap met oude tractoren 2025 Denemarken

Gram Slot, 1e weekend september 2026

71e Wereldploegkampioenschap 2026 Kroatië

5 en 6 september 2026

St. Ploegvereniging Nederland
Atalanta 47,
7361 EW Beekbergen
info@ploegvereniging.nl
Donaties zijn welkom vanaf € 40.